

Arrest

nr. 315 502 van 28 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LAHAYE
Amazonestraat 37
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 23 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LAHAYE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Gegevens van de zaak

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Tigray etnie. U bent geboren op [...] maart 1993 (3 megabit 1985) te Addis Abeba. U heeft een kind C.S.S. (geboren op [...] juni 2017 (...) sene 2009) te Addis Abeba) met uw voormalige partner S.S.A., van Amhaarse origine.

Uw vader was geen aangename persoon en dronk regelmatig alcohol. Toen uw moeder nog leefde beledigde hij haar soms tijdens hun ruzies. Nadat uw moeder was overleden in mei 2017, ging u apart gaan wonen samen met uw zoon in de wijk Gergi in Addis Abeba. U was ook zaakvoerster van een herenkapsalon.

In 2018 (2010 Ethiopische kalender) werd uw vader twee keer opgepakt door de politie kort daarna weer vrijgelaten. Uw vader had u over deze arrestaties echter niets verteld, maar u kwam dit te weten via de bureu. Toen u uw vader vroeg wat de reden was van zijn arrestaties, vertrouwde hij u en uw geadopteerde zus A. toe dat hij tijdens de vorige regering, voor Abiy aan de macht kwam, bij de inlichtingendiensten had gewerkt en een geheim en mysterieus werk deed waarbij hij informatie doorgaf. Hij waarschuwde u, dat als er iets zou gebeuren, dat het te maken kon hebben met zijn werk bij de inlichtingdienst en dat het gevaarlijk kon zijn. Uw vader zei ook dat als men u vragen zou stellen, dat u moest zeggen dat u niets weet. De dag na Ethiopisch Pasen, dat plaatsvond op zondag 28 april 2019, werd uw vader 's avonds thuis opnieuw opgepakt door de politie. Sindsdien hebt u geen enkel nieuws meer vernomen van uw vader en heeft u geen idee waar hij is.

Op 3 november 2020 brak de oorlog uit in de Tigray regio. Om de burgerslachtoffers van de oorlog in Tigray te helpen besloot u samen met enkele andere personen uit uw buurt, die eveneens van Tigray origine waren, geld te verzamelen. Samen met de anderen in uw buurt verstuurde u via uw buurtgenoot M.G. aka 'M.' twee à drie keer geld naar Tigray. Op 14 oktober 2021 was u in uw kapsalon dingen aan het bespreken over het geld dat u had verzameld en hoe u dit naar Tigray kon verzenden, wanneer de politie u en alle 6 andere personen die op dat moment in uw kapsalon aanwezig waren arresteerde. U werd één week opgesloten in het politiekantoor van Kirkos subcity en ondervraagd over uw activiteiten waarbij u fysiek werd mishandeld en geslagen. Daarnaast ondervroeg de politie u ook over uw vader. Na één week slaagde uw toenmalige partner S. erin uw vrijlating te regelen door een som geld te betalen. Meteen na uw vrijlating vertrok u uit Addis Abeba op 22 oktober 2021 (12 tikemti 2014) en ging samen met de vader van uw kind met een busje naar Gondar, waar u enkele maanden verbleef in het huis van zijn moeder om te herstellen van de wonde aan uw been en uw hoofd. Rond 20 of 25 januari 2022 (12 of 17 tir 2014) verliet u het land en reisde u alleen vanuit Gondar naar Soedan. In Soedan verbleef u een tijdje bij kennissen in Madani, terwijl de vader van uw kind regelingen trof om uw bezittingen te verkopen om uw reis te betalen. Met behulp van smokkelaars bekwam u een vals paspoort waarmee u naar Turkije vloog. Van Turkije reisde u via hetzelfde smokkelnetwerk verder naar Griekenland. Na 6 à 7 maanden in Griekenland reisde u opnieuw met een vals paspoort met het vliegtuig naar België. U kwam aan in België op 04 juli 2023 (27 sene 2015) en diende een verzoek om internationale bescherming in op 05 juli 2023.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: (1) de vergunning van uw kapperszaak, (2) een kopie van de identiteitskaart van uw moeder, (3) de werkkaart van uw vader bij de inlichtingdienst, (4) een attest met betrekking tot de vrouwelijke genitale verminking die u onderging, (5) de geboorteakte van uw zoon C.S.S., (6) foto's van uzelf in uw kapsalon, (7) foto's van verwondingen in uw gezicht, (8) een kopie van een document over een doktersafpraak in België, (9) een certificaat dat u een gekwalificeerd kapster bent, (10) facebookberichten over personen uit uw buurt die van Tigray zijn, (11) een kopie van een certificaat van uw kappersopleiding, (12) een kopie van de vaccinatietaart van uw zoon, (13) een kopie van een psychologisch attest dd.17/12/2023, en (14) een kopie van uw identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U legde een psychologisch attest neer dd. 17/12/2023 waarin wordt vermeldt dat u kampt met stress, in het bijzonder een grote ongerustheid over de situatie van uw zoon die nog in Ethiopië is, angsten, slaapproblemen en hoofdpijn en dat u twee keer per maand psychologisch wordt opgevolgd. Behalve een summieri opsomming van uw psychologische problemen wordt in het door u neergelegde psychologisch attest dd. 17/12/2023 verder nergens in concreto en op gedegen wijze aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate uw problemen een deelname aan de procedure en het persoonlijk onderhoud zouden verhinderen of bemoeilijken. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat het persoonlijk onderhoud op normale wijze plaatsvond. U maakte nergens melding van enige moeilijkheden die u zou ondervonden hebben waardoor u niet in staat was om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeer omdat u vreest gedood te worden door de overheid, enerzijds omdat u op een illegale manier uit de gevangenis vrijkwam, en anderzijds vreest u ook terug te keren naar Addis Abeba omdat u als persoon van de Tigray origine niet welkom bent en er een grote haat is tegen Tigrayans (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 19dec2023 (hierna NPO) p. 28).

Het loutere gegeven dat u tot de Tigray etnie behoort, volstaat niet om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïnterviewd of vervolgd. Uit de COI Focus “Ethiopië. De situatie van Tigreërs in Addis Abeba”, d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatievan-tigreers-addis-abeba>) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigreërs in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigreërs buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People’s Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigreërs in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigreërs als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigreërs in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigreërs in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u Tigray bent is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geïnterviewd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft.

Wat betreft uw bewering dat u door de overheid zou geïnterviewd worden omdat uw vader tijdens de vorige regeringsperiode onder de EPRDF voor de inlichtingendiensten zou hebben gewerkt, dient te worden opgemerkt dat hier geen geloof aan kan worden gehecht.

U maakte niet aannemelijk dat uw vader werkelijk bij de inlichtingendiensten zou hebben gewerkt, en dat u daarom door de huidige overheid geïnterviewd zou worden. Uw verklaringen omtrent uw vaders vermeende inlichtingenwerk zijn immers uiterst vaag, onwetend en niet plausibel. U verklaarde dat uw vader u en uw zus in 2019 (2011 Ethiopische kalender) vertelde dat hij bij de inlichtingendiensten had gewerkt tijdens de vorige regeringsperiode onder de EPRDF. Wannéér in 2019 hij jullie dit had verteld kon u echter niet preciezer aangeven (NPO p. 7-8). U gevraagd naar de aanleiding waarom uw vader u en uw zus deze informatie had toevertrouwd, verklaarde u dat hij in 2018 (2010 Ethiopische kalender), na het aantreden van de nieuwe regering onder Abiy, reeds twee keer door de politie was opgepakt en meegenomen. U gevraagd wanneer dit was in 2018, kon u dit echter niet preciezer situeren. Ook over hoelang uw vader die keren werd gearresteerd, zijn uw verklaringen weinig eenduidig. U verklaarde dat u het niet precies weet omdat u het telkens pas achteraf hoorde van de burens. U verklaarde “Ik denk dat de eerste keer voor 1 maand was, en de rest is gewoon gaan en terug, ik kan niet zeker zijn, want het is pas later dat ik het heb geweten” (NPO p.7-8). Het feit dat u niet weet wanneer uw vader precies gearresteerd werd, noch voor hoelang, noch voor welke reden ondergraaft danig de geloofwaardigheid van de door u beschreven situatie. U verklaarde dat u elke twee weken bij uw vader langs ging om te zien of alles oké was met hem en of u kleren diende te wassen (NPO p.8). Van uw burens hoorde u dat uw vader twee of drie keer opgepakt geweest was voor ondervraging (NPO p.23). Het feit dat u niet precies kan zeggen wanneer uw vader telkens werd gearresteerd, noch het exacte aantal arrestaties, noch hoelang uw vader telkens werd vastgehouden, noch waar hij precies werd vastgehouden, geeft geen blijk van veel interesse in de situatie van uw vader en ondergraaft danig de ernst van de door u beschreven situatie. Over de aanleiding en reden van de arrestaties bent u eveneens danig onwetend.

Het feit dat uw vader enerzijds volgens uw verklaringen minstens één keer een maand lang werd gearresteerd, maar dat u anderzijds danig onwetend blijkt over de wat, waar, waarom rond zijn arrestaties ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas. Men zou verwachten dat het feit dat uw vader meermaals

wordt opgepakt voor ondervraging en minstens één keer een maand lang werd opgesloten, toch de nodige alarmbellen bij u zou doen afgaan en dat dit toch met de nodige ernst zou benaderd worden, uit uw verklaringen blijkt echter het tegendeel. U immers gevraagd wat u deed toen u hoorde dat uw vader werd vastgehouden, verklaarde u "ik heb toen niets gedaan, want ik heb gehoord dat hij daar al één of twee keer is geweest voor ondervraging, en ik wist niet wat hij misdaan had, en ik dacht dat hij zou terugkomen, zoals de vorige keer" (NPO p.23). U gevraagd of u dan de reden niet wilde weten van zijn arrestatie verklaarde u "ik wou het weten, maar wat ik dacht is dat hij gewoon, een gewone misdaad heeft gedaan, want mijn vader drinkt teveel en was niet sociaal, hij was meestal alleen, omdat hij iemand is die alleen was, misschien dat hij een ruzie had gehad of zoiets. Ik dacht niet dat hij zoiets mysterieus of iets in verband met politiek zou gedaan hebben." (NPO p.24)

U verklaarde dat u naar aanleiding van de verschillende arrestaties aan uw vader vroeg wat er was gebeurd, maar dat hij het niet wilde vertellen. In 2019 (NPO p.24) vertelde uw vader u en uw zus uiteindelijk dat hij in het verleden een geheim werk deed voor de overheid en dat u voorzichtig moest zijn en moest zeggen dat u er niets over weet als mensen u ernaar zouden vragen (NPO p.24). **Het is allerminst plausibel, indien uw vader werkelijk in het verleden geheim werk voor de inlichtingendienst zou hebben gedaan, en indien hij hier werkelijk al verschillende keren voor werd opgepakt en ondervraagd, dat hij zijn eigen kinderen ook nog eens in gevaar zou brengen door deze informatie met u en uw zus te delen.** Het is daarbij überhaupt niet logisch dat, indien u eerst volledig onwetend was over de activiteiten van uw vader, dat uw vader deze informatie met u zou delen om u vervolgens te zeggen dat u hier zeker niets over mag vertellen wanneer mensen u er naar vragen omdat het gevaarlijk zou kunnen zijn (NPO p. 7). Immers brengt hij u op die manier in een lastiger parket dan wanneer hij u gewoon in het ongewisse had gelaten.

Behalve dat uw vader zogenaamd in het verleden voor de inlichtingendienst heeft gewerkt, weet u verder niets over het 'geheim werk' van uw vader. Zo weet u niet met wie hij samen werkte, hoe hij bij de inlichtingendienst terecht was gekomen, noch waarom hij bij de inlichtingendiensten werkte of wilde werken (NPO p.24). **Het feit dat uw vader zijn 'geheim werk' uw hele leven geheim hield voor u en u niet de minste details erover vertelde staat in fel contrast met de werkkaart die u neerlegt voor het CGVS.** U beweert dat deze kaart de werkkaart was van uw vader bij de inlichtingendienst. U verklaarde dat u deze kaart bij u thuis vond na zijn verdwijning, opgespeld op zijn jas (NPO p. 7,18,25). Het is absoluut niet geloofwaardig, indien uw vader werkelijk bij de inlichtingendienst had gewerkt en daar "top secret" geheim werk deed, dat hij zomaar zijn werkbadge open en bloot op zijn jas zou spelden in zijn huis. Verder is het evenmin geloofwaardig, indien de autoriteiten uw vader werkelijk bij hem thuis hebben opgepakt wegens zijn inlichtingenwerk, dat ze deze kaart niet zelf zouden gevonden en geconfisqueerd hebben. Dat uw vader bovendien dergelijke werkkaart op zijn jas zou spelden, als zijnde eender welke gewone werkbadge rijmt overigens niet met de aard van zijn activiteiten, namelijk dat men als lid van de inlichtingendienst zo geheim mogelijk wil blijven. Het feit dat u een dergelijke kaart voorlegt, ondermijnt dan ook danig de geloofwaardigheid van uw relaas. Verder heeft het CGVS ook enkele bemerkingen bij de authenticiteit van deze kaart. De door u voorgelegde kaart lijkt immers geen originele kaart te zijn, maar wel een gelamineerde kleurenkopie (NPO p. 18). Dergelijke lidkaartdocumenten zijn bovendien eenvoudig te fabriceren en hebben aldus slechts bewijswaarde voor zover ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is.

Verder verklaarde u dat uw vader sinds april (miyaziya) 2019 vermist is, nadat hij door de politie werd gearresteerd. **Indien de autoriteiten uw vader werkelijk zouden gearresteerd hebben omwille van zijn activiteiten bij de inlichtingendienst en u om dezelfde reden zouden viseren, is het echter niet aannemelijk dat ze u al die jaren zomaar met rust lieten.** U verklaarde immers dat uw vader al sinds april 2019 vermist was, doch u werd volgens uw verklaringen pas de eerste keer gearresteerd 14 oktober 2021 bijna één jaar na het uitbreken van de oorlog in Tigray, en meer dan twee jaar nadat uw vader vermist geraakte. Het feit dat u sinds 2019 tot het uitbreken van de oorlog in Tigray, zelf geen enkele problemen heeft gekend, toont aan dat de autoriteiten u niet viseren omwille van uw vaders vermeende activiteiten. Ook de vaststelling dat uw zus A. nog steeds in Addis Abeba woont en geen problemen heeft gekend met de autoriteiten, toont verder aan dat jullie niet gevisieerd worden omwille van het inlichtingenwerk van uw vader. **Gelet op wat voorafgaat dient dan ook te worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan het profiel dat u uw vader toebedeelt.**

Wat betreft uw relaas dat u tijdens de oorlog op 14 oktober 2021 werd gearresteerd in uw kapsalon samen met zes andere aanwezigen, dient te worden opgemerkt dat deze gebeurtenis specifiek gekaderd dient te worden in de context van de Tigray oorlog. Immers blijkt uit de beschikbare informatie dat de Ethiopische overheid tijdens de oorlog in Tigray overal in het land willekeurige arrestaties uitvoerde van personen behorende tot de Tigray etnie, waarbij mensen louter werden opgesloten omwille van hun etnische Tigray herkomst. De timing van uw arrestatie komt overeen met een fase in het conflict waarbij er een verhoogde intensiteit was van de gevechten in de Amhara regio, waarbij de TDF troepen meer en meer

oprukten richting Addis Abeba. Wanneer begin november vervolgens de steden Dessie en Kombolcha vallen, roepen de federale autoriteiten de nationale noodtoestand uit en krijgt de regering verregaande bevoegdheden om mensen te arresteren en vast te houden (zie landeninformatie – COI Focus Veiligheidssituatie Tigray 14 juli 2022). Het feit dat u samen met 5 andere personen van de Tigray etnie in uw kapsalon werd gearresteerd, en vervolgens werd opgesloten in een ruimte met allemaal vrouwen behorende tot de Tigray etnie, toont aan dat ook deze arrestatie in dit kader moet gezien worden (NPO p. 21).

Wat betreft uw activiteiten tijdens de Tigray oorlog waarbij u samen met andere buurtbewoners geld verzamelde voor slachtoffers van de oorlog in Tigray, dient te worden opgemerkt dat deze activiteiten bezwaarlijk als een belangrijke politieke activiteit kunnen beschouwd worden die u tot op heden nog steeds in een negatief daglicht zou stellen van de huidige Ethiopische regering. Bovendien zijn uw verklaringen over het geld verzamelen weinig overtuigend. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw activiteiten om geld te verzamelen tijdens de oorlog, zeer 'low-profile' en louter van humanitaire aard waren om de slachtoffers, zoals de vrouwen en kinderen in Tigray, te helpen (NPO p.11, 17, 19, 26-27). U begon geld te verzamelen 2 of 3 maanden na de start van de oorlog en verzamelde zelf in totaal voor ongeveer 80.000 birr (komt vandaag overeen met ongeveer 1322 euro) bij uw buurtbewoners en klanten van de kapperszaak. Samen met andere buurtbewoners verzamelden jullie in totaal voor 300.000 birr cash geld (ongeveer 4.958 euro). Uw buurtbewoner 'M.' zou dat geld vervolgens naar Tigray gebracht hebben (NPO p.26-27). Behalve uw verklaringen, heeft u geen enkel bewijs dat u dit geld werkelijk hebt verzameld, of dat dit geld werkelijk naar Tigray werd gebracht. **Uw verklaringen over met wie u het geld verzamelde, hoe u dit verzamelde, wiens idee het was, en hoe u plande om zulke hoeveelheden cash geld bij de slachtoffers te krijgen zijn bovendien vaag, weinig concreet en gebaseerd op veronderstellingen (NPO p.26-27).** Het is bovendien weinig aannemelijk dat u beweert geld te verzamelen voor de slachtoffers in Tigray, maar anderzijds allermint goed op de hoogte lijkt van hoe en of dit geld werkelijk terecht is gekomen bij de door u beoogde slachtoffers. U verklaart dat het geld door uw buurtbewoner 'M.' naar Tigray werd gebracht, en baseert dit slecht op enkele berichten die u van facebook heeft geplukt (NPO p. 11, 26-27). U legt in dit kader enkele facebook berichten neer met foto's, waarover u verklaart dat uw buurtbewoners K. en M. (aka 'M.') er op staan in de aanwezigheid van TDF leider G.R.. U verklaart hierbij dat u samen met M. bent opgegroeid en dat hij het geld naar Tigray bracht. U gevraagd wat u met de foto's wilt aantonen, verklaarde u " omdat hij daartoe aan het strijden was, kan ik nu concluderen dat het geld dat werd verzameld naar daar werd verstuurd, door M." (NPO p. 11). Verder kent u echter geen enkele details van hoe M. het geld naar Tigray kon brengen en wat er concreet met het geld is gebeurd (NPO p. 26-27). De door u neergelegde facebook berichten kunnen allermint aanvaard worden als een adequaat bewijs van uw geld verzamel activiteiten. Naast het feit dat de door u neergelegde berichten op geen enkele manier enige link met u persoonlijk aantonen, is de bewijswaarde van dergelijke berichten hoe dan ook beperkt, aangezien kopieën van screenshots van facebookberichten makkelijk te manipuleren zijn. Bovendien zijn facebook berichten in se al te gemakkelijk te fabriceren door het aanmaken van een valse account. Verder kan op geen enkele manier worden nagegaan of de personen die u aanduidt op de foto's in de facebookberichten, zijnde 'K.' en 'M.' werkelijk zijn wie u zegt dat ze zijn, laat staan dat deze personen een persoonlijke link met u hebben. Deze facebookberichten kunnen dan ook uw persoonlijke problemen niet aantonen. Verder komt het ook weinig geloofwaardig over dat u zogenaamd op het moment van uw arrestatie met uw buurtbewoners een bespreking had over het geld dat jullie hadden verzameld, maar dat u niet eens al hun namen kan opsommen (NPO p.21). Ook het feit dat u geen enkele interesse toonde in het lot van uw buurtbewoners die samen met u geld verzamelden na jullie gezamenlijke arrestatie, ondergraaft verder geloofwaardigheid van uw verklaringen (NPO p. 21-22).

Los van de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde geld-verzamel activiteiten, kan uit uw verklaringen verder niet worden opgemaakt dat uw activiteiten om geld te verzamelen een belangrijk structureel karakter hadden of een belangrijke zichtbaarheid, die u tot op heden in een negatief daglicht zou stellen van de Ethiopische autoriteiten. Het feit dat de persoon waarmee u zogenaamd samenwerkte, de zogenaamde 'M.', nog steeds in Addis Abeba woont, ziet het CGVS dan ook niet in waarom de Ethiopische overheid, die ondertussen een vredesakkoord ondertekende met het Tigray People's Liberation front (TPLF), u op heden zou vervolgen omwille van een low-profile, humanitaire actie om geld te verzamelen voor de slachtoffers in Tigray ten tijde van de oorlog. U toont dit zelf evenmin in concreto aan.

Gelet op bovenstaande ongeloofwaardige elementen in uw asielrelaas, met name het profiel van uw vader en uw activiteiten om geld te verzamelen voor Tigray tijdens de oorlog, dient uw eigen arrestatie dan ook te worden beschouwd als een eenmalig incident dat specifiek dient beschouwd te worden in de context van de willekeurige arrestaties tijdens de oorlog in Tigray. In deze wijst het CGVS op de gewijzigde context en situatie in Addis Abeba ten aanzien van personen van Tigray herkomst nadat u het land verliet. De door u aangehaalde vrees wordt aldus niet meer actueel geacht. Verder haalt u evenmin, geloofwaardige, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat u persoonlijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd in de toekomst.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

Ter staving van uw verzoek legde u onder meer de vergunning van uw kapperszaak (Doc n°1), een competentiecertificaat (Doc n°9), een opleidingscertificaat (Doc n°12) en foto's van uw kapsalon neer (Doc n°6). Deze documenten betreffen louter uw job en opleiding in Ethiopië hetgeen in casu niet ter discussie staat.

De kopie van uw identiteitskaart (Doc n°14), de identiteitskaart van uw overleden moeder (Doc n°2) en de geboorteakte en vaccinatiekaart van uw zoon (Doc n°5 en 12) tonen uw identiteit als Ethiopische aan, uw verblijf in Addis Abeba, en daarnaast de identiteit van uw familieleden. Deze elementen staan eveneens niet ter discussie.

U legde een attest vrouwelijke genitale verminking (Doc n°4) neer, waarover u verklaarde dat dit louter ter informatie is, maar u haalde hieromtrent verder geen concrete vrees aan bij terugkeer (NPO p. 8).

U legde foto's neer van verwondingen in uw gezicht (Doc n°7), waarover u verklaarde dat u deze opliep tijdens uw arrestatie en gevangenschap in Ethiopië (NPO p.10). Hoewel het CGVS uw arrestatie in Ethiopië tijdens de oorlog in Tigray an sich niet in twijfel trekt, kan op basis van deze foto's de oorzaak en context van de verwondingen niet worden nagegaan. De foto's zijn slechts een momentopname, maar er kan niet worden nagegaan wanneer, noch waar deze foto werd genomen. Deze foto's heeft dus slechts een ondersteunende bewijswaarde. Hetzelfde geldt voor het door u neergelegde psychologische attest (Doc n°13). Een dergelijk psychologisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Waar de foto's en het psychologisch attest een ondersteunende bewijswaarde hebben voor uw problemen in Ethiopië, met name uw arrestatie ten tijde van de oorlog in Tigray, tonen deze documenten echter niet aan dat u in de toekomst nog steeds een risico loopt voor vervolging. Evenmin kunnen deze documenten de geloofwaardigheidsproblemen met betrekking tot het profiel van uw vader en uw geld verzamel activiteiten rechtekken. Wat betreft document n° 8, waarover u verklaart dat het een CT scan betreft van uw hoofd, waarvan u het resultaat nog niet hebt gekregen (NPO p. 11), dient te worden opgemerkt dat dit document, getiteld "Soins a prodiguer" niet werd ingevuld. Het bevat slechts enkele losse aantekeningen met betrekking tot de datum en uur van een doktersafspraak. Dit document toont dan ook uw toekomstige vrees bij terugkeer niet aan.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 29 december 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoekster voert in een enig middel aan:

"Appreciaciefout en schending van:

- Artikelen 48/3 à 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- Het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoekster ontwikkelt dit middel als volgt:

2.1 Asielmotieven

Bij terugkeer vreest de verzoekster opnieuw te worden gearresteerd of gedood te zijn door de autoriteiten omwille van haar Tigray ethniciteit, omwille van de activiteiten van haar vader en omwille van haar medewerking bij zending geld voor Tigreërs tijdens oorlog. Ze vreest voor vervolging als tegenstander van het Ethiopische federale regime.

2.2 Nood aan bescherming op basis van de elementen die door verwerende partij niet betwist worden

Verzoekster vreest dat zij bij haar terugkeer in Ethiopië zal worden vervolgd wegens de opeenstapeling van bepaalde elementen, waarvan sommige door het Commissariaat-generaal niet worden betwist :

- *Het feit dat de verzoekster komt uit Ethiopië en beschikt over Ethiopische nationaliteit;*
- *Het feit dat zij van de Tigray ethnïe is;*
- *Het feit dat omwille van de oorlog in Tigray is het niet mogelijk voor de verzoekster om te gaan wonen in de Tigray regio;*
- *Het feit dat zij omwille van haar ethnïe opgepakt en gedetineerd door Ethiopische autoriteiten werd;*
- *Het feit dat zij ontvluchtte Ethiopië omwille van haar detentie en vervolgingsfeiten;*

Deze elementen volstaan om aan te tonen dat er een reëel en persoonlijk risico op vervolging bestaat in hoofde van verzoekende partij.

[...]

Verzoekster wees erop dat zij reeds in Ethiopië wordt gearresteerd wegens haar ethniciteit.

Verwerende partij stelt zelf dat "het CGVS uw arrestatie in Ethiopië tijdens de oorlog in Tigray an sich niet in twijfel trekt" (bestreden beslissing p. 5).

Er dient worden verwezen naar artikel 48/7 van de Wet die stelt dat "het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen" (de verzoekster onderlijnt)

De verwerende partij voert geen enkel concreet bewijs aan (afgezien van een enkel algemeen rapport, waarvan de subjectieve selectie hierna door de verwerende partij zal worden betwist) op grond waarvan redelijkerwijs en met zekerheid kan worden aangenomen dat verzoekster niet opnieuw zal worden vervolgd indien zij naar Ethiopië terugkeert.

In een arrest van 23 december 2011 nr. 72.952, herinnert Uw Raad eraan dat het feit van eerdere vervolgingen een omkering van de bewijslast met zich meebrengt en een vermoeden van gegronde vrees voor vervolging bij de verzoekster doet ontstaan.

Vervolgens, in gevallen waarin twijfel bestaat over de realiteit van bepaalde feiten of over de oprechtheid van verzoekende partij, neemt de uitdrukking van die twijfel niet weg dat men zich moet ondervragen over het bestaan van een vrees voor vervolging, die ondanks die twijfel voldoende kan worden aangetoond aan de hand van de elementen van de zaak die als vastgesteld worden beschouwd.

Zelfs als bepaalde "grijze zones" na dit beroep zouden blijven bestaan, vanwege de lange periode die is verstreken sinds de vaststelling van bepaalde feiten, moet de vluchtelingenstatus worden toegekend in het licht van de hieronder genoemde factoren of moet op zijn minst worden vastgesteld dat de analyse die de verweester heeft uitgevoerd, ontoereikend is.

Verzoekster heeft zich oprecht ingespannen om haar verzoek te onderbouwen met alle elementen waarover zij beschikt, heeft consistente en aannemelijke verklaringen afgelegd.

Een zorgvuldige en voorzichtige analyse leidt ertoe te besluiten dat – niettegenstaande de motivering van de bestreden beslissing – verzoekster erkend dient te worden als vluchteling.

2.3 Onvoldoende inachtneming van de psychologische kwetsbaarheid van de verzoekster

Verweerster is van mening dat uit het door verzoekster overgelegde psychologisch attest niet blijkt dat haar trauma haar belette het persoonlijk onderhoud te voltooien. Zij is ook van mening dat het door haar psycholoog vastgestelde trauma geen bewijs vormt van de omstandigheden waarin verzoekster aan haar psychische problemen leed.

Verweerster betwist echter niet als zodanig dat :

- *Verzoekster heeft een fragiele mentale toestand;*
- *Zij lijdt aan angst, grote angst, hoofdpijn en slaapproblemen.*

Verweerster heeft onvoldoende rekening gehouden met de door verzoekster aangevoerde psychologische factoren.

De psychologische verklaringen verwijzen echter naar gevolgen die rechtstreeks verband houden met de vervolging waarvan verzoekster het slachtoffer is en met haar vlucht uit het land. Bijgevolg was het niet alleen aan verwerende partij om na te gaan of verzoeksters psychologische kwetsbaarheden haar in staat stelden haar persoonlijk onderhoud te voltooien, maar ook om rekening te houden met verzoeksters kwetsbaarheden bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van haar verhaal.

Uw Raad heeft al meermaals geoordeeld dat psychologische verklaringen een relevant licht werpen op en helpen bij het vaststellen van de vrezen van een verzoeker om internationale bescherming (CCE, nr. 103.611 van 28 mei 2013; RVV, nr. 180.417 van 9 januari 2017; CCE, arrest nr. 99.380 van 21 maart 2013).

Het overgelegde certificaat bevestigt en objectiveert echter de oprechte en geloofwaardige verklaringen van de asielzoeker en vormt dus het begin van bewijs van de vermeende gebeurtenissen, die de asielautoriteiten tot de grootste voorzichtigheid nopen.

In bovenvermerde arrest nr. 99 380 van 21 maart 2013 oordeelde Uw Raad rechtens dat:

[...]

In twee arresten van september 2013 benadrukte het Europees Hof voor de Rechten van de Mens opnieuw het belang dat moet worden gehecht aan medische documenten, waaronder psychologische attesten.

Naast het feit dat de psycholoog niet kon worden verweten dat hij zijn attest baseerde op de verklaringen van de verzoekster (en dit bewijs dus afwees op grond van het feit dat het de eerdere vervolging niet aantoonde), was het dus aan de verweerster om eventuele twijfels over de oorzaak van de waargenomen symptomen weg te nemen alvorens het verzoek af te wijzen.

In arrest nr. 246.540 van 21 december 2020 ging Uw Raad nog verder en overwoog dat de constatering van de evidente psychische kwetsbaarheid van de asielzoeker in kwestie leidde tot de erkenning van een ruim voordeel van de twijfel die belanghebbende ten goede moest komen wat betreft de geloofwaardigheid van de hoofdpunten van haar verhaal.

Verzoekster is van mening dat onvoldoende rekening was gehouden met de psychologische gevolgen van de vervolging die zij in Ethiopië had ondergaan voor de geloofwaardigheid van haar verhaal en de beoordeling van haar vrees.

2.4 Betwisting van de bestreden beslissing

2.4.1 Situatie van Tigreërs in Ethiopië in het algemeen en Addis Abeba in het bijzonder

Volgens de verwerende partij het loutere gegeven dat verzoekster tot de Tigray etnie behoort, volstaat niet om aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd (algemene informatie te vinden in een COI Focus dd. 23.06.2021).

Het zou komen aan verzoekster toe om concrete elementen aan te reiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijke, omwille van haar ethniciteit dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Ze zou er niet in geslaagd zijn om dit aan te tonen.

Volgens verwerende partij vond verzoeksters arrestatie plaats in een zeer specifieke oorlogssituatie, en niets wees erop dat dit bij haar terugkeer opnieuw zou gebeuren.

Verweerster is van mening dat verzoekster zich, gelet op haar profiel, in Addis Abeba zou kunnen vestigen. Zij stelt dat uit de algemene informatie (te weten een COI Focus van 23 juni 2023) blijkt dat er in de hoofdstad geen massa-arrestaties van Tigreërs meer plaatsvinden en dat verzoekster zich daar dus zonder vrees zou kunnen vestigen.

Anderzijds betwiste verwerende partij niet dat verzoekster was gearresteerd en vastgehouden op 14 oktober 2021.

Verwerende partij ontkent evenmin dat het voor verzoekster niet mogelijk zou zijn om zich in de regio Tigray te hervestigen.

Verzoekster betwist dat vestiging in Addis Abeba mogelijk is en dat zij daar niet het risico zou lopen om opnieuw te worden vervolgd:

- Naast het feit dat het enige algemene rapport dat verweester gebruikt niet unaniem is wat betreft de afwezigheid van vervolging van de Tigray-bevolking in Addis Abeba (1) ;
- Beschikt verzoekster over andere informatie uit objectieve bronnen waaruit blijkt dat de Tigreërs ondanks het in Ethiopië vredesakkoord nog steeds worden vervolgd (2);

2.4.1.1 Contra-analyse van de COI Focus van 23 juni 2023 over de situatie van Tigreërs in Addis Abeba

Verweerster is van mening dat zij op basis van de COI Focus over de situatie van Tigreërs in Addis Abeba kan stellen dat:

[...]

Verwerende partij betwist niet dat verzoekster persoonlijk wordt vervolgd op grond van haar ethniciteit toen zij in Addis Abeba verbleef. Derhalve kan worden vastgesteld dat verzoekster in het verleden werd vervolgd in de zin van artikel 48/7 van de wet.

Bijgevolg staat het aan verweerster om aan te tonen dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat een dergelijke vervolging zich niet meer zal voordoen, hetgeen zij lijkt te trachten te doen door te verwijzen naar

één enkel algemeen rapport. Anders dan verweerster stelt, kan op grond van één algemeen rapport niet worden aangenomen dat de vrees voor vervolging niet langer bestaat.

Als inleidend punt meent verzoekster dat, aangezien de vervolgingen in het verleden vaststonden en niet werden betwist door de CGVS, het beroep op één algemeen verslag onvoldoende is om "ernstig" aan te tonen dat deze persoonlijke vervolgingen zich niet zouden herhalen. Dit is ook de lijn die Uw Raad heeft gevolgd in zijn uitspraak nr. 297.846 van 28 november 2023.

Een algemene analyse van de door verwerende partij gebruikte COI Focus relateert bovendien het standpunt van de CGVS, namelijk dat Tigreërs in Addis Abeba nu zonder vrees voor vervolging kunnen leven.

Verwerende partij beroept zich voornamelijk op het feit dat er in Addis Abeba geen massa-arrestaties van Tigreërs meer plaatsvinden.

Verzoekster wijst erop dat artikel 48/3 van de wet vervolging als volgt definieert (de verzoekster onderlijnt):
[...]

Het is daarom niet alleen noodzakelijk om na te gaan of er nog steeds massa-arrestaties van Tigreërs plaatsvinden in Addis Abeba, maar ook om na te gaan of het vijandige klimaat dat nog steeds heerst in Ethiopië en Addis Abeba ten opzichte van mensen met de etniciteit van de Tigreërs kan worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van artikel 48/3 en het Verdrag van Genève.

Verzoekster neemt dan ook de vrijheid om verschillende passages die relevant zijn voor een beoordeling van de discriminatie en vervolging waaraan de Tigreërs nog steeds worden onderworpen in Addis Abeba weer te geven (de passages zijn geel gemarkeerd voor meer duidelijkheid) (p. 7 e.v. van het rapport) :

[...]

Samengevat toont dit rapport aan dat:

- *Er is nog steeds een zeer sterk klimaat van haat tegen de Tigreërs die in Addis Abeba wonen, een klimaat dat openlijk aangewakkerd wordt door de Ethiopische premier zelf, en dat blijft bestaan ondanks de ondertekening van het vredesakkoord (blz. 7);*
- *Als gevolg daarvan leven veel Tigreërs nog steeds in angst en vrees (blz. 7);*
- *Midden van 2023 kon CEDOCA nog steeds niet zeggen hoeveel Tigreërs nog steeds willekeurig werden vastgehouden door de Ethiopische autoriteiten (blz. 8);*
- *In juni 2023 waren er nog steeds geen gegevens beschikbaar over het aantal mensen dat werd vastgehouden of vermist in verband met de oorlog (blz. 8);*
- *Er is geen informatie over hoeveel duizenden Tigreërs illegaal zijn vastgehouden in Addis Abeba of elders in het land, of hoeveel er gemarteld of gedood zijn (blz. 8);*
- *Hoewel Tigreërs buiten hun regio van herkomst niet langer onderworpen zijn aan massa-arrestaties, het zeer aannemelijk is dat er nog steeds Tigreërs gearresteerd worden (blz. 9);*
- *Voor de Ethiopische overheid en de publieke opinie in Addis Abeba is iedereen met een Tigreërs naam verdacht en een doelwit voor misbruik; dit is het resultaat van een agressieve haatcampagne (blz. 9);*
- *Veel groepen zien Tigreërs als vertegenwoordigers van een regime dat 27 jaar lang van Ethiopiërs heeft gestolen (blz. 10);*
- *Tigreërs zijn altijd het voorwerp van argwaan van Ethiopiërs van andere etnische groepen, ze moeten herkenbare kenmerken van hun etniciteit verbergen, zoals kleding en sieraden, en spreken geen Tigrinya om negatieve aandacht te vermijden (blz. 10);*
- *Veel Tigreërs voelen zich niet veilig in Addis Abeba en gedragen zich voorzichtig, omdat ze al doelwit van geweld zijn geweest en hun burens en buurtbewoners weten dat ze tot de Tigrayese etnische groep behoren, omdat ze dat tijdens de oorlog hebben moeten aangeven (blz. 10);*
- *Sommige Tigreërs aarzelen om zich publiekelijk als Tigrayaan te identificeren (blz. 10);*
- *Tigreërs in de hoofdstad lijden nog steeds onder veel van de economische gevolgen van de maatregelen waaraan ze de afgelopen twee jaar onderworpen werden. Zelfs de Tigreërs die niet meer in de gevangenis zitten, lijden nog steeds ernstig onder de kwalen van de afgelopen jaren. Tigreërs in Addis Abeba zijn gedwongen om hun winkels en bedrijven te sluiten, hebben al twee jaar geen toegang meer tot hun bankrekeningen, zijn uit hun huizen gezet, enzovoort. Zo'n radicale campagne om een etnische groep politiek, economisch en sociaal te verzwakken kan niet in een paar maanden genezen worden: de Tigreërs van Addis Abeba zitten nog steeds zonder werk, zonder geld (blz. 11) ;*
- *Hoewel hun rechten in theorie hersteld zijn, zijn velen in de praktijk tijdens de oorlog bestolen en hebben ze hun eigendommen of bezittingen niet kunnen terugkrijgen, omdat het recht zelden aan hun kant staat (blz. 11);*
- *Officieel is er geen verschil. Mensen uit Tigray hebben echter vaak te maken met administratieve problemen (blz. 11).*

De beoordeling van de vrees voor vervolging mag daarom niet alleen gebaseerd zijn op het risico van massa-arrestaties, maar moet ook de algemene situatie van Tigreërs in Addis Abeba analyseren, die helaas nog steeds niet alleen het slachtoffer zijn van arrestaties (het rapport sluit niet uit dat er nog steeds arrestaties plaatsvinden), maar ook van een groot aantal discriminerende maatregelen die, in hun geheel genomen, kunnen worden vergeleken met vervolging in de zin van 48/3 van de wet.

2.4.1.2 Algemene informatie over de vervolging van Tigreërs in Addis Abeba

Naast de COI Focus van 23 juni 2023 bevestigen vele andere bronnen een klimaat van haat tegen de Tigreërs in de hoofdstad, die ondanks het vredesakkoord nog steeds het slachtoffer zijn van discriminatie en vervolging. Er zijn ook algemene rapporten over massa-arrestaties in Addis Abeba, in tegenstelling tot wat de beklagde beweert.

[...]

Het standpunt van verweester dat er absoluut geen risico meer is voor verzoekster als zij terugkeert naar Addis Abeba, wordt daarom sterk in twijfel getrokken door de algemene informatie toegevoegd bij het huidige verzoekschrift.

2.4.2 Extra risico's om te worden vervolgd of geïdendeerd in hoofd van verzoekster

Naast haar Tigray-etniciteit is de vrees dat verzoekster persoonlijk het doelwit van bedreigingen wordt, des te groter omdat haar vader voor de vorige regering werkte en zijzelf deelnam aan de oorlog in Ethiopië door de Tigray-bevolking te steunen.

2.4.2.1 Omwille van de politieke activiteiten van haar vader

Verweester is van mening dat de vrees van verzoekster met betrekking tot de activiteiten van haar vader voor de voormalige regering niet is aangetoond omdat:

- Verzoekster niet heeft aangetoond dat haar vader voor de inlichtingendiensten werkte (de kennis van verzoekster over het werk van haar vader of over zijn problemen werd onvoldoende geacht);
- De echtheid van de werkbadge van haar vader werd in twijfel getrokken, evenals de manier waarop verzoekster deze in haar bezit heeft gekregen;
- Verzoekster werd pas op 14 oktober 2021 door de autoriteiten lastig gevallen, terwijl haar vader werd gearresteerd en sinds april 2019 wordt vermist;

Wat de verklaringen van verzoekster over het werk van haar vader betreft, houdt verweester kennelijk geen rekening met niet alleen de geheime context van het werk van haar vader, maar ook het door verzoekster beschreven profiel (haar vader was een koud persoon die weinig sprak en niet bijzonder close met haar was) en het feit dat zij al een aantal jaren niet meer met hem samenwoonde.

Het lezen van de notities van verzoeksters persoonlijke onderhoud werpt een heel ander licht op het door verweester voorgestelde lezing.

De verklaringen over hoe verzoekster ontdekte dat haar vader bij de voormalige regering werkte, zijn [...]

Men kan gemakkelijk begrijpen dat verzoeksters vader, na zijn opeenvolgende arrestaties en pogingen tot arrestatie, beseftte dat hij zijn werk niet langer kon verbergen en dat hij zijn familie moest inlichten om hen te beschermen en vooral om hen te vragen voorzichtiger te zijn.

Naast verzoeksters verklaringen had zij ook de werkbadge van haar vader overgelegd, die het formele bewijs vormde van zijn werk bij de vroegere regering. Meer in het bijzonder wijst verweester dit essentiële document van verzoeksters verzoek om internationale bescherming af, omdat zij de echtheid ervan in twijfel trekt en van mening is dat deze documenten gemakkelijk kunnen worden vervalst.

Er zij op gewezen dat verzoekster zich op geen enkele objectieve informatie baseert die de echtheid van het document op geldige wijze in twijfel zou trekken. Er is geen enkele aanwijzing dat deze documenten "gemakkelijk te vervalsen" zijn. Het CGVS is verplicht om de zaak naar behoren te onderzoeken, met inbegrip van de ingediende documenten. Verzoekster had de badge van haar vader overgelegd, die met de hand was ondertekend. Als verweester de echtheid van een belangrijk document in verzoeksters asielprocedure wil betwisten, moet hij hiervan het bewijs leveren, quod non.

Anders dan verweester stelt, zat de badge niet op de jas van haar vader, in het zicht, maar in een zak van een oude jas die aan de kapstok hing (NPO p. 25).

Het feit dat verzoekster zich niet de exacte datum kan herinneren waarop haar vader haar over zijn geheime baan vertelde, is niet voldoende om haar algemene geloofwaardigheid in twijfel te trekken.

Wat de arrestaties van verzoeksters vader betreft, onderzoekt verweester verzoeksters verklaringen opnieuw niet in hun geheel. Verzoekster had ongeveer 4 jaar niet met haar vader geleefd toen hij verdween en 3 jaar ten tijde van de arrestaties. Ze zag hem slechts om de twee weken. Ze waren niet bijzonder close, namen elkaar niet in vertrouwen en spraken niet veel met elkaar. De vader van de verzoekster deelde zijn werk alleen met haar omdat hij voelde dat de strop om hem heen steeds strakker werd.

Wat betreft het feit dat verzoekster geen problemen ondervond na de verdwijning van haar vader in 2019, lijkt dit opnieuw niet abnormaal. De eerste persoon die het doelwit was, was vooral haar vader. De situatie in 2019 was heel anders dan de situatie die Tigray diep had getroffen met het uitbreken van de oorlog.

Terwijl verzoekster in 2019 geen bijzonder doelwit was geweest, omdat de autoriteiten haar vader (de belangrijkste betrokkene) in handen hadden gekregen, was de situatie heel anders met het uitbreken van de oorlog, de etnische zuivering van de Tigray en verzoeksters deelname aan de oorlog.

Het is inderdaad de opeenstapeling van deze verschillende factoren, als geheel, die het bijzondere profiel van verzoekster bepaalt en het grotere risico dat zij persoonlijk het doelwit zal zijn in geval van haar terugkeer.

Het heeft weinig zin om elk van de elementen afzonderlijk, na elkaar, te onderzoeken om het verhaal van de verzoekster in diskrediet te brengen. Haar etniciteit, het vroegere werk van haar vader en haar deelname aan de oorlog vormen samen de basis van de angsten van de verzoekster.

2.4.2.2 Omwille van verzoeksters eigen activiteiten ter ondersteuning van de oorlog in de regio Tigray

Verweester is van mening dat verzoeksters geldinzamelingsactiviteiten niet in die mate als een belangrijke politieke activiteit kunnen worden beschouwd dat verzoekster bij terugkeer door de autoriteiten persoonlijk zou worden gevisieerd.

De verklaringen van verzoekster in dit verband werden ook niet overtuigend geacht.

Verweester was in de eerste plaats van mening dat verzoeksters geldinzamelingsacties tijdens de oorlog "discreet" en van zuiver humanitaire aard waren. Zij is derhalve van mening dat dit geen belangrijke politieke activiteit was die verzoekster in gevaar zou brengen indien zij naar Ethiopië zou terugkeren.

In dit verband moet worden opgemerkt dat in de algemene informatie wordt benadrukt dat de "risico-profielen" niet alleen politieke tegenstanders en leden van de oppositie of de TPLF zijn, maar ook sympathisanten en hun familieleden.

Om aan te tonen dat verzoekster het doelwit was, was het dus niet nodig dat zij tijdens de oorlog belangrijke politieke activiteiten had ontplooid. Het loutere feit dat zij sympathie had getoond voor de bevolking van Tigray en geld had gestuurd, was voldoende om haar als tegenstandster van de federale regering te beschouwen.

In een recent OSAR-rapport van mei 2023 staat bijvoorbeeld 9 (de verzoekster onderlijnt):

[...]

Het feit dat de TPLF van de lijst van terroristische groeperingen in Ethiopië is geschrapt, belet duidelijk niet dat politieke tegenstanders worden achtervolgd en vervolgd.

Verweester gelooft verzoekster niet wanneer zij verklaart dat zij geld naar Tigray heeft gestuurd om mensen te helpen die het slachtoffer van de oorlog waren. Zij wijst erop dat verzoekster geen consistente en nauwkeurige verklaringen heeft afgelegd over haar activiteiten of over de personen met wie zij deze activiteiten uitvoerde.

Het was in feite zeer moeilijk voor verzoekster om te bewijzen dat er geld was verstuurd, aangezien alles op een clandestiene en verborgen manier gebeurde. Van deze overmakingen kon geen spoor worden achtergelaten.

Verweester eiste een hoge mate van gedetailleerdheid, terwijl verzoekster ten minste de context had aangetoond waarin zij het geld had verzameld (haar beroep in haar kapsalon werd niet betwist, hoewel verzoekster juist in die salon het geld had verzameld en was gearresteerd).

In elk geval is het helemaal niet onaannemelijk dat verzoekster, wier etniciteit in Tigray niet wordt betwist, de slachtoffers van haar volk in haar regio van herkomst wilde steunen.

Verzoekster heeft een groot aantal begin van bewijs geleverd, die verweester zonder meer van tafel heeft geveegd.

Verweester is nog van mening dat verzoeksters arrestatie heeft plaatsgevonden tegen de achtergrond van massale arrestaties van Tigrayanen in het kader van de oorlog. Zij is van mening dat verzoeksters vrees niet langer gegrond is wegens het in 2022 gesloten vredesakkoord en de gewijzigde situatie in Addis Abeba.

Verzoekster verwijst naar de algemene informatie die de afwezigheid van risico's voor de Tigreërs in Addis Abeba tegenspreekt, maar wil ook benadrukken dat veel bronnen stellen dat het vredesakkoord uiterst fragiel is, en dat president Abiy heel slecht in staat is om de interetnische spanningen te beheersen die hij zelf heeft gecreëerd door zijn dubieuze allianties. In het bijzonder moet worden opgemerkt dat het juist dit vredesakkoord was dat de daaropvolgende oorlog van de regering met de Amharas en hun huidige onderdrukking veroorzaakte.

De door de verweester voorspelde "verandering in de situatie" lijkt dus verre van blijvend, en niets wijst erop dat president Abiy zijn etnische zuivering van Tigreërs niet zal hervatten, in overeenstemming met de Amharas-milities. Om na te gaan of verzoekster geen risico loopt om opnieuw vervolgd te worden, moet worden nagegaan of de verandering in haar situatie definitief is. Dit is momenteel duidelijk niet het geval, gezien de voortdurende mensenrechtenschendingen in Ethiopië."

2.2. Verweerder legt een aanvullende nota van 19 augustus 2024 neer waarbij hij het "Algemeen ambtsbericht Ethiopië" van 31 januari 2024 voegt.

2.3. Verzoekster legt een aanvullende nota van 20 augustus 2024 neer waarin zij verwijst naar rechtspraak van de Raad en naar "updated informatie" aangaande de vervolging van Tigreërs in Addis Abeba.

2.4. Verzoekster legt een aanvullende nota van 22 augustus 2024 neer waarbij zij een psychologisch rapport van 21 augustus 2024 voegt.

2.5. Verweerder legt een aanvullende nota van 22 augustus 2024 neer waarbij hij de COI Focus “*Ethiopië. De situatie van Tigrayanen in Addis Abeba*” van 27 juni 2024 voegt.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit als ook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië uit vrees voor vervolging wegens haar etnie.

5. Het loutere gegeven dat verzoekster tot de Tigray-etnie behoort, volstaat niet om aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Dit blijkt uit de COI Focus “*Ethiopië. De situatie van Tigrayanen in Addis Abeba*” van 27 juni 2024, neergelegd bij aanvullende nota van 22 augustus 2024.

Uit deze landeninformatie volgt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray, die starten in november 2020, gepaard gaan met repressie en arrestaties van Tigrayanen in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 en na het tekenen van een vredesovereenkomst (het Cessation of Hostilities Agreement, CoHA) tussen het Tigray People’s Liberation Front en de federale regering in november 2022 normaliseert de situatie voor Tigrayanen in de hoofdstad Addis Abeba. Alle Tigrayanen die werden opgepakt en vastgehouden in het kader van de noodtoestand zijn na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 vrijgelaten, met uitzondering van diegene waartegen een gerechtelijke zaak aanhangig is of diegene die veroordeeld zijn. Alle burgers die arbitrair werden gearresteerd, zijn vrijgelaten. Ook het overgrote deel van de duizenden voormalige Tigrayaanse personeelsleden van de Ethiopische Nationale Defensiemacht (Ethiopian National Defence Force, ENDF) die kort na de uitbraak van het conflict in november 2020 werden gearresteerd over het hele land, is vrijgelaten. Niettegenstaande de situatie voor Tigrayanen in Addis Abeba verbeterd is, zijn veel Tigrayanen hun vertrouwen in de Ethiopische staat verloren. Ook blijkt uit voornoemde COI Focus dat Tigrayanen psychologische en economische gevolgen ondervinden van de maatregelen waaraan ze in de periode november 2020–november 2022 zijn

onderworpen. Actueel is er evenwel geen sprake meer van discriminatie van Tigrayanen door de Ethiopische autoriteiten of van massale arrestaties van Tigrayanen in Addis Abeba.

Uit de COI Focus blijkt dat in de nasleep van de afkondiging van de noodtoestand in de regio Amhara op 4 augustus 2023 arrestaties plaatsvonden in de regio Amhara alsook in de hoofdstad Addis Abeba. Deze arrestaties zijn voornamelijk gericht tegen burgers van Amhara-etnie. Tigrayanen worden niet geïdendeerd. Naarmate de noodtoestand vordert, worden berichten over arrestaties schaarser en worden arrestaties gericht, met name tegen journalisten en opposanten. Begin december 2023 vinden er naar aanleiding van een anti-oorlogsdemonstratie arrestaties plaats in Addis Abeba van jongeren met (vermeende) banden met Amhara- en Oromo-militanten. Begin juni 2024 volgt er geen nieuwe verlenging van de noodtoestand in de regio Amhara. Eind maart 2024 en in april 2024 verschijnen berichten over arrestaties van jonge Tigrayanen in de hoofdstad Addis Abeba vanwege een (vermeende) alliantie tussen Fano-groepen en de Tigray Defence Forces (TDF). Hoewel er actueel nog steeds arrestaties van Tigrayanen plaatsvinden in de hoofdstad Addis Abeba, is er geen sprake van massale arrestaties maar wel van gerichte arrestaties, voornamelijk tegen Tigrayanen met TDF-affiliatie en Tigrayanen zonder geldig identiteitsbewijs. Verder blijkt dat de omvang van het aantal arrestanten en de duur van de detentie sterk verschilt van de situatie tijdens het conflict in de regio Tigray.

Uit de COI Focus "*Ethiopië. De situatie van Tigrayanen in Addis Abeba*" van 27 juni 2024 blijkt derhalve dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayanen in Addis Abeba systematisch worden vervolgd louter omwille van hun etnie.

De door verzoekster in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van 20 augustus 2024 aangehaalde landeninformatie benadrukt dat bepaalde Tigrayanen nog gericht gearresteerd worden en dat er in Addis Abeba een vijandig klimaat heerst ten opzichte van Tigreërs, maar de door haar geciteerde landeninformatie ligt hiermee in dezelfde lijn als voornoemde COI Focus. Verzoekster toont niet aan dat deze COI Focus van 27 juni 2024 niet (langer) correct zou zijn of dat verweerder hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad samen met verweerder dat het loutere feit dat verzoekster tot de Tigray-etnie behoort onvoldoende is om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in haar hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan haar toe om concrete, op haar persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van haar etnische afkomst als Tigrayaan dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd.

6. Verzoekster stelt een vrees voor vervolging te koesteren omdat haar vader werkte voor de voormalige regering. Er wordt echter geen geloof gehecht aan verzoeksters verklaringen hieromtrent, gelet op wat volgt.

6.1. Verzoeksters verklaringen over het werk van haar vader en de daaruit voortvloeiende problemen zijn onaannemelijk en vaag.

Zo verklaarde verzoekster dat haar vader in 2018 en 2019 verschillende keren werd opgepakt. Zij kon echter niet aangeven wanneer in 2018 haar vader werd gearresteerd of hoe lang haar vader telkens werd vastgehouden (NPO, p. 7-8).

Toen verzoekster haar vader bevroeg over deze arrestaties weigerde hij aanvankelijk enige antwoorden te verstrekken, om dan uiteindelijk alsnog te vertellen dat hij in het verleden geheim werk deed voor de overheid (NPO, p. 24). Verzoekster kan echter geenszins duiden waarom haar vader haar na al die tijd zou inlichten over zijn vroegere "*geheime*" werkzaamheden, om dan vervolgens hieraan toe te voegen dat verzoekster voorzichtig moest zijn en moest zeggen dat zij er niets over weet als mensen haar ernaar zouden vragen (NPO, p. 7, 24). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeksters vader door de arrestaties zijn werk niet langer kon verbergen en zijn familie moest inlichten om hen te beschermen, kan er geenszins worden ingezien op welke wijze het louter onthullen van zijn vroegere inlichtingenwerk – zonder enige andere informatie mee te delen – het gezin zou beschermen. Integendeel, verzoeksters vader wist kennelijk ook dat het hebben van deze informatie net gevaarlijk was, gezien hij haar aanmaande hierover niet te spreken. Verzoekster kon evenmin concreet aangeven wanneer in 2019 haar vader haar deze ophefmakende informatie zou hebben meegedeeld (NPO, p. 7-8).

In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verweerder geen rekening houdt met de geheime context van het werk van haar vader noch met het feit dat haar vader een koud persoon was die weinig sprak en niet bijzonder close met haar was noch met het feit dat verzoekster al een aantal jaren niet meer met hem samenwoonde. Dienaangaande wordt erop gewezen dat uit verzoeksters eigen verklaringen blijkt dat zij elke twee weken bij haar vader langs ging om te zien of alles goed ging met hem en of zij kleren diende te wassen (NPO, p. 8) én dat zij ook van haar burens informatie ontving over de arrestaties van haar vader (NPO, p. 23). Verzoeksters vage verklaringen over kernaspecten van haar relaas - die zij via haar vader of burens kon

vernemen - zijn wel degelijk ontoereikend. Bovendien bleek verzoekster ook bijzonder oppervlakkig over elementen van haar relaas die zij zelf meemaakte, zoals het gesprek met haar vader waarin hij zijn inlichtingenwerk bekendmaakte.

6.2. De werkkaart die verzoekster neerlegt zou volgens haar de kaart van haar vader bij de inlichtingendienst zijn.

In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt beweerd, verklaarde verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud wel degelijk eerst dat zij deze kaart in zijn huis vond na zijn verdwijning, "op" zijn jas (NPO, p. 25), om dan daarna te stellen dat ze de werkkaart vond "in" een jas (NPO, p. 25). Indien verzoeksters vader werkelijk bij de inlichtingendienst had gewerkt en daar "top secret" en werk deed, is het echter geenszins geloofwaardig dat hij zomaar zijn werkbadge zou achterlaten op of in een jas die aan de kapstok hangt in zijn huis. Zoals verzoekster zelf verklaarde: "als ze dit zouden gevonden hebben, zou het gevaarlijk zijn voor hem" (NPO, p. 25). Evenmin is het aannemelijk dat de autoriteiten, die verzoeksters vader bij hem thuis zouden hebben opgepakt wegens zijn inlichtingenwerk, deze kaart niet zelf zouden gevonden en geconfisqueerd hebben.

Het valt evenmin in te zien waarom verzoeksters vader geen (basis)informatie zou hebben gegeven aan verzoekster over de aard van zijn werk terwijl hij blijkbaar deze functie open en bloot laat uitschijnen aan derden middels een gemakkelijk te vinden werkkaart.

Waar verweerder nog opmerkt dat de werkkaart een gelamineerde kleurenkopie (NPO, p. 18) lijkt waarvan de authenticiteit niet gegarandeerd kan worden, antwoordt het verzoekschrift dat verweerder zich op geen enkele objectieve informatie baseert die de echtheid van het document op geldige wijze in twijfel zou trekken en er geen enkele aanwijzing is dat deze documenten "gemakkelijk te vervalsen" zijn. Dienaangaande dient te worden benadrukt dat de commissaris-generaal een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bezit aangaande de bewijswaarde van de aan hem voorgelegde documenten. Ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid kan hij aan deze stukken iedere bewijswaarde ontzeggen. Verweerder heeft *in casu* een concrete vaststelling betreffende de vorm van het stuk gedaan die pertinent is wat betreft de twijfel aangaande de authenticiteit, en waaraan geen afbreuk wordt gedaan door de argumentatie in het verzoekschrift.

7. Verzoekster stelt op 14 oktober 2021 gearresteerd te zijn in haar kapsalon samen met zes andere aanwezigen.

7.1. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat deze gebeurtenis dient te worden gekaderd binnen de specifieke context van de Tigray-oorlog.

De Ethiopische overheid voerde tijdens de oorlog in Tigray overal in het land willekeurige arrestaties uit van personen behorende tot de Tigray-etnie, waarbij mensen louter werden opgesloten omwille van hun etnische Tigray herkomst. De timing van verzoeksters arrestatie komt overeen met een fase in het conflict waarbij er een verhoogde intensiteit was van de gevechten in de Amhara regio, waarbij de TDF troepen meer en meer oprukten richting Addis Abeba. Wanneer begin november vervolgens de steden Dessie en Kombolcha vallen, roepen de federale autoriteiten de nationale noodtoestand uit en krijgt de regering verregaande bevoegdheden om mensen te arresteren en vast te houden (COI Focus "Veiligheidssituatie Tigray" van 14 juli 2022).

Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij samen met vijf andere personen van de Tigray-etnie in haar kapsalon werd gearresteerd en vervolgens werd opgesloten in een ruimte met allemaal vrouwen behorende tot de Tigray-etnie, wat bevestigt dat deze arrestatie in het kader van een algemene situatie moet worden gezien (NPO, p. 21) en *in casu* niet noodzakelijk een gerichte daad van persoonlijke vervolging ten aanzien van verzoekster inhoudt.

7.2. Waar verzoekster stelt dat zij tijdens deze arrestatie werd ondervraagd over haar vader en zij vreest bij een terugkeer naar Ethiopië om deze reden opnieuw geïnterviewd te worden door de autoriteiten, wordt herhaald dat er geen geloof wordt gehecht aan het vermeende inlichtingenwerk van verzoeksters vader. Bovendien blijkt uit verzoeksters verklaringen dat haar vader al sinds april 2019 vermist is en dat verzoekster vervolgens jarenlang geen enkele probleem ondervond met de autoriteiten omwille van het 'geheime werk' van haar vader.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de situatie in oktober 2021 heel anders was met het uitbreken van de oorlog en de etnische zuivering van de Tigray, bevestigt verzoekster de specifieke context van toen.

7.3. In het verzoekschrift wordt verzoeksters “*deelname aan de oorlog*”, zijnde de geldinzameling voor slachtoffers van de oorlog in Tigray, benadrukt. Tijdens het persoonlijk onderhoud stelde verzoekster dat zij tijdens de arrestatie van 14 oktober 2021 hierover ondervraagd werd.

Dienaangaande wordt opgemerkt dat verzoekster deze geldinzameling niet concreet aannemelijk maakt, gelet op haar vage verklaringen over met wie zij het geld verzamelde, hoe zij dit verzamelde, wiens idee het was, hoe zij plande om zulke hoeveelheden cash geld bij de slachtoffers te krijgen, hoe en of dit geld werkelijk terecht is gekomen bij de beoogde slachtoffers, met wie zij over de geldinzameling aan het spreken was toen zij werd gearresteerd en het lot van de buurtbewoners die samen met haar geld verzamelden na hun gezamenlijke arrestatie (NPO, p. 21-22, 26-27).

De door verzoekster voorgelegde Facebookberichten met foto's kunnen evenmin verzoeksters verklaringen over de geldinzameling aannemelijk maken.

Waar in het verzoekschrift wordt beweerd dat verzoekster “*een groot aantal begin van bewijs*” geleverd heeft, dient te worden opgemerkt dat deze Facebookberichten (i) geen link met verzoekster zelf aantonen; (ii) makkelijk te manipuleren zijn, onder meer door het aanmaken van een valse Facebookaccount; (iii) niet kunnen aantonen dat ‘K.’ en ‘M.’ werkelijk zijn wie verzoekster zegt dat ze zijn.

Zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan verzoeksters geldinzameling, dan dient te worden opgemerkt dat deze beweerde activiteiten om geld te verzamelen tijdens de oorlog zeer ‘low-profile’ en louter van humanitaire en voorbijgaande aard waren (NPO, p. 11, 17, 19, 26-27). Hiervan kan niet worden aangenomen dat het verzoekster in een dermate negatieve belangstelling van de Ethiopische autoriteiten zou hebben gebracht of in de toekomst zou brengen. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat niet alleen politieke tegenstanders en leden van de oppositie of de TPLF risicoprofielen zijn, maar ook sympathisanten en hun familieleden, en dat niets erop wijst dat president Abiy zijn etnische zuivering van Tigreërs niet zal hervatten, kan verzoekster hiermee niet *in concreto* aantonen dat zij omwille van de geldinzameling werd of zou worden geïsoleerd. Dienaangaande kan nog worden opgemerkt dat ook de persoon waarmee verzoekster zou hebben samengewerkt om het geld te verzamelen, de zogenaamde ‘M.’, nog steeds in Addis Abeba woont.

7.4. Het in het verzoekschrift aangehaalde artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt als volgt:

“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

Gelet op wat voorafgaat zijn er *in casu* wel degelijk goede redenen om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

8. In het verzoekschrift wordt gewezen op haar fragiele mentale toestand en wordt aangevoerd dat onvoldoende rekening is gehouden met de psychologische gevolgen van de vervolging die zij in Ethiopië had ondergaan voor de geloofwaardigheid van haar verhaal en de beoordeling van haar vrees. De psychologische verklaringen verwijzen, aldus het verzoekschrift, naar gevolgen die rechtstreeks verband houden met de vervolging waarvan verzoekster het slachtoffer is en met haar vlucht uit het land. Verzoekster meent dat verweerder niet enkel moest nagaan of verzoeksters psychologische kwetsbaarheden haar in staat stelden haar persoonlijk onderhoud te voltooien, maar dat verweerder ook rekening moest houden met verzoeksters kwetsbaarheden bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van haar verhaal.

Uit het door verzoekster bij het Commissariaat-generaal neergelegde psychologisch attest van 17 december 2023 blijkt dat verzoekster kampt met stress, een grote ongerustheid over de situatie van haar zoon in Ethiopië, angsten, slaapproblemen en hoofdpijn. Het bij een aanvullende nota van 22 augustus 2024 gevoegde psychologisch rapport van 21 augustus 2024 maakt melding van slaapproblemen, nachtmerries, angsten, een ernstige depressie en post-traumatische stress.

De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met de voorgelegde medisch-psychologische attesten voldoende aannemelijk worden gemaakt.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van deze stukken die het bestaan van bepaalde mentale problemen aantonen. De arts of psycholoog doet vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan hierbij eventueel aangeven in welke mate deze bevindingen verenigbaar zijn met de beweringen van de patiënt. De arts of psycholoog baseert zich voor oorzaak van de opgelopen mentale problemen op de verklaringen van de patiënt. Een dergelijk attest moet dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoekster hierover. Dit geldt des te meer in het geval van de voorliggende rapporten, opgesteld door een psycholoog.

Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoekster en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Uit de attesten blijkt dat verzoekster tijdens de afspraken met de psycholoog sprak over bedreigingen (“*ménaces*”) en veiligheidsproblemen in Ethiopië, over een extreem moeilijke vluchtroute en over stress en verdriet omwille van haar zoon en andere naasten in Ethiopië. De psycholoog doet echter geen uitspraak over enige graad van overeenstemming/verenigbaarheid tussen de psychische vaststellingen, enerzijds, en de omstandigheden en gebeurtenissen die eraan ten grondslag zouden liggen, anderzijds. In dit geval kan geenszins blijken dat de mentale problemen met meer waarschijnlijkheid werden veroorzaakt door vervolgingsfeiten in Ethiopië dan door andere omstandigheden. Er wordt ook geen uitspraak gedaan over de ouderdom of recentheid van de geestelijke problemen, waardoor niet kan blijken of deze werden opgelopen voordat verzoekster haar land van herkomst verliet. Deze problemen kunnen ook hun oorsprong hebben in incidenten gedurende de “*extreem moeilijke*” reisweg die verzoekster aflegde of in het gemis van haar naasten, waarover verzoekster zelf spreekt met haar psychologe.

In zoverre verzoekster zou aanvoeren dat de letsels voortvloeien uit de arrestatie van 14 oktober 2021, wordt opgemerkt dat deze arrestatie moet worden gekaderd binnen de specifieke context van de Tigray-oorlog en dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen (zie *supra*).

Wanneer het beperkt gewicht en bewijswaarde van de psychologische rapporten wordt gezien in samenhang met verzoeksters verklaringen, kan de Raad niet anders dan besluiten dat verzoekster in dit geval niet concreet aannemelijk maakt dat haar letsels zouden zijn opgelopen omwille van vervolgingsfeiten in Ethiopië. Evenmin maakt verzoekster met dit attest het bestaan van een risico op problemen bij terugkeer naar Ethiopië aannemelijk.

De vaststellingen in de psychologische rapporten omtrent verzoeksters geestelijke toestand kunnen ook niet aantonen dat verzoekster niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure of dat de door haar voorgehouden psychische problemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf immers niet aan dat de verzoekster om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 augustus 2020, p. 89).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoekster eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die zij goed kon volgen en waarvan zij de logica en de inhoud correct begreep. Verzoekster of haar advocaat hebben op geen enkel moment te kennen gegeven dat verzoekster omwille van haar psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Op het einde van het persoonlijk onderhoud liet verzoeksters advocaat zelfs noteren: “*Ik zou eerst de geloofwaardigheid van het verhaal van mevrouw willen benadrukken, ze geeft plaatsen, data, namen en tijdstippen. Het is coherent, er zijn geen tegenstrijdigheden in haar verhaal.*” (NPO, p. 29).

Uit niets blijkt dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure, noch dat de door haar voorgehouden psychische problemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat haar geestelijke toestand haar ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen.

9. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het

administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongelooftwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas aangaande het geheim werk van haar vader, de geldinzameling en de arrestatie in oktober 2021 en het bespreken van de situatie van de Tigray in Addis Abeba. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad naar de motivering in de aanvullende nota van 19 augustus 2024 en de daaraan toegevoegde informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Addis Abeba, Ethiopië, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS